63ste Jaargang No. 5282 DAGBLAD Dinsdag 2 December 1947

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt niet op Zon- en feestdagen. Abonnementsprijs Curaçao en Bonaire f 2.—, Aruba, Suriname en de Bovenwindse Eilanden f 2.50, buitenland f 3.— per maand, bij vooruitbetaling. Advertentieprijs f1.— per cm. kolomlengte.

Uitgave van de Paulus-Drukkerij te Curaçao. Hoofdredacteur Ad. Versnev. Adres voor directie, redactie en administratie: Conscientiesteeg 27. Postbus no. 80, telefoon Directie en Administratie no. 1550, Redactie no. 1858.

Agent voor Aruba, Oranjestad, J. E. Croes, Nassaustraat 376; voor Aruba, San Nicolas, G. D. Hofstee. Bankiers, Hollandsche Bank Unie, N.V., Maduro & Curiel's Bank, beide te Willemstad, Curaçao, Nederlandse Crediet-bank N.V., bijkantoor te Venray (Nederland).

Arabieren revolteren in Palestina

Protesten in Irak en Egypte

Communisten saboteren in de Franse Nationale Vergadering

DE TOESTAND IN PALESTINA.

Op grote schaal braken er in Jerusalem ongeregeldheden uit. Duizenden Arabieren stormden door de straten lucht gevende aan hun woede over de verdeling van Palestina. Zij verbrandden winkels, wierpen auto's omver, gooiden met stenen naar bussen en losten salvo's van geweervuur. Een aantal ongelukken werd bekend zowel onder de Joden als onder de Arabieren. Het aantal kon echter wegens de verwarring niet onmiddellijk worden vastgesteld. Britse troepen en de Palestijnse troepen haastten zich naar de bedreigde gebieden in gepantserde wagens en trucks. Zij wierpen haastig barricades op in een poging de menigte tegen te houden. De door de Hagana zelf opgerichte verdedigingstroepen bevonden zich ook in de straten ter bescherming van Joodse levens en eigendommen. Volgens schatting van de politie bestormden 5000 Arabieren de oude stad Jerusalem en rukten zij op naar het Joods kwartier. De weg echter was geblokkeerd door soldaten met machinegeweren, die de huilende menigte terugdreef uit het midden der stad. De oproerlingen trokken een andere weg langs en begonnen ruiten in te gooien en auto's omver te werpen. Op zijn minst zes winkels werden in brand gestoken benevens twee automobielen. De politie reed met gepantserde wagens in op de menigte hun Brengewerен afschietend en de brandweer begon de branden te blussen.

Een groep Arabieren begon te roepen smerige Amerikanen, smeet stenen op de automobiel, waarin de correspondent van de AP reed, maar men miste het doel. Twee Joden werden uit een winkel gehaald, van waaruit drie schoten werden gevuurd op de menigte en redde de mannen tewagen drong zich door de menigte en redde de mannen tezamen met twee andere Joden, maar niet voordat zij ernstig geslagen waren.

Op zijn minst tien andere Joden werden uit de handen va noproerlingen gered door de politie in de St. Juliansstraat, waar vele voorname Joodse winkels zijn. Twee Joden werden gewond tijdens een aanval op een Joodse vrachtwagen nabij Damascus. Een patrouille van de Hagana brak een andere aanval op van een Joodse bus. De Arabische aanvallers werden gevangen genomen en aan de politie overgegeven.

CUNNINGHAM CONFEREERDE MET KHALIDI.

Uit Jerusalem kwam het bericht, volgens welk de Britse Hoge Commissaris Cunningham met het lid van het Arabisch Hoger Comité Husein Khalidi, over de Palestijnse situatie geconfereerd had.

Het communiqué zeide dat Khalidi uitgenodigd werd voor een conferentie ten gouvernementshuize, alwaar medegedeeld werd, dat de Britten voornemens waren zich voor het eind van Augustus 1948 uit Palestina terug te trekken. De Britse legerer burgerautoriteiten stelden echter voor de orde en wet te handhaven totdat de terugtrekking zou zijn geschied. Het communiqué voegde eraan toe, dat de Hoge Commissaris het Arabisch Comité gewaarschuwd had tegen elke actie die in strijd zou zijn met deze politiek.

Volgens het communiqué zou er ter conferentie gesproken zijn over voorstellen, in verband met de veiligheid der Arabieren in de overheersende Arabische gebieden.

Later op de dag bezocht ook de voorzitter van het Joodse uitvoerende comité David Ben Gurion het bureau van Commissaris Cunningham. Vermoedelijk gingen de besprekingen over de plaatselijke administratie.

DEMONSTRATIE IN CAÏRO.

Door de straten van Caïro zwierven duizenden aanhangers van Arabieren, die uit protest tegen de verdeling van het Heilig Land, een demonstratie hielden. Onder het geschreeuw van anti-Amerikaanse en anti-Russische kreten, al roepende: „Geef ons wapens", trokken zij door de straten.

De politie volgde de demonstranten in gepantserde wagens, teneinde de orde te handhaven. Tot de middaguren waren er nog geen berichten over geweldadden binnen gekomen.

De meeste Joodse zaken waren echter gesloten en de Joden begaven zich niet op straat.

Op zijn minst werden er reeds vier demonstraties gehouden op verschillende plaatsen in Caïro.

De Palestijnse studenten aan het Amerikaanse universiteit waren in een driedaagse staking gegaan, uit protest tegen de beslissing die genomen werd teneinde het Heilig Land te verdelen.

ARABIEREN PROTESTEREN.

Demonstranten, die protesteerden tegen de verdeling van Palestina, wierpen in een zakengebouw te Caïro alle ruiten stuk. Het gebouw was ook een café en bevatte bovendien de kantoren van vele Amerikaanse en buitenlandse maatschappijen. Een menigte van zes of zeven honderd Arabieren in Caïro hielden een parade voor het Egyptische parlementsgebouw, zingende: God geve de overwinning aan het Arabische leger. Zij droegen banieren bij zich met opschriften als: weg met de Amerikanen en Rusland. Weg met de Joden.

In de hoofdstraten van Damascus werd alle verkeer tot stilstand gebracht en het zakenleven practisch verband toen Irakese demonstranten samenkwamen om voor de tweede dag hun misnoegen te kennen te geven over de verdeling van Palestina. Ook in andere steden van Irak werden dergelijke demonstraties gehouden.

ROND DE PALESTIJNSE KWESTIE.

Arthur Gavshon seinde uit Londen dat er bespiegelingen ontstonden, volgens welke koning Abdullah een inlijving van Arabisch Palestina in Transjordania, wilde bewerkstelligen. De consequentie hiervan zou zijn, dat aan Engeland het recht gegeven moest worden om bases te bouwen in de haven van Jaffa, Palestina.

Een bevoegde bron deelde mede dat Engeland besprekingen had gevoerd met het Koninkrijk van Abdullah, aangaande de terugtrekking der Britse troepen. Engeland zou overwogen hebben, of de Arabische Liga in staat zou zijn, na de terugtrekking der troepen van Engeland, het politietoezicht te houden op het Arabische gedeelte van verdeeld Palestina.

De Uno had vastgesteld dat de terugtrekking der Britse troepen voor eind Augustus 1948 zou moeten geschieden.

De verdediging van Jaffa, welke reeds jaren aan de Engelsen was toevertrouwd, werd thans door de Arabieren overgenomen.

Een zegsman van het Ministerie van Buitenlandse Zaken deelde mede dat er nog geen overeenkomsten werden bereikt tussen Engeland en Transjordania. Tevens zeide deze zegsman dat de evacuatie op grote schaal zou beginnen in de maand Januari as.

DE LONDENSE CONFERENTIE.

Op de Londense conferentie bestreed Molotov de bewering, dat Duitsland voor een lange periode onder Geallieerd toezicht moet blijven staan, voordat het een vredelievende natie is geworden. Molotov sprak bij het begin der besprekingen in de tweede week der conferentie en hij protesteerde ertegen, dat de Westerse Mogendheden een plan opstellen om Duitsland tot een kolonie te maken, een slachtoffer van de luimen en grillen der overwinnaars. De nieuwe week begon als de eerste eindigde met geen enkele overeenstemming betreffend en voornaam quaestie. De ministers redetwisten nog steeds over de quaestie wat het eerst moet komen een Duitse regering, zoals Rusland die wenst of een vredesconferentie om de richtlijnen te bepalen van Duitslands toekomst.

In het bijzonder ging gisteren de bespreking over het Amerikaans-Franse voorstel om een vredesconferentie bijeen te roepen, waarbij gezegd werd, dat de Duitse grondwet een clausule moet bevatten, waarin bepaald wordt dat alle te verlenen macht ondergeschikt moet zijn aan de bepalingen van het vredesverdrag. Molotov viel over deze woorden en beweerde, dat dit een poging was om Duitsland onder de voortdurende overheersing van de overwinnende landen te plaatsen. De Noordamerikaanse waarnemers, die tegenwoordig waren bij dit meningsverschil, verklaarden later, dat de oorzaak klaarblijkelijk lag bij de vertaling van de Engelse tekst in het Russisch en dat op een misverstand berustte.

Ook Marshall had het over een misverstand. Zowel Marshall als Bevin verklaarden, dat het helemaal niet de bedoeling was om van Duitsland een kolonie te maken. Marshall zeide, dat de clausule opgesteld was om te verhinderen, dat de Duitse nationalisten zich beroepend op het vredesverdrag naar de macht zouden grijpen, zoals ook de nazies gedaan hebben ten aanzien van het verdrag van Versailles.

Molotov zeide nog, dat indien de Westerse Mogendheden niet geloven, dat Duitsland veranderd kan worden in een vredelievende natie, dat land dan gedoemd is steeds onderworpen te blijven.

SCHOOLSTAKINGEN IN BEIRUT.

Uit protest tegen de verdeling van Palestina, aldus luidt een telegram uit Beirut, Libanon, zijn alle scholen aldaar, inclusis het Amerikaans niversiteit, in staking gegaan.

DR. SCHUMACHERS PARTIJ.

De internationale socialistische conferentie heeft de Duits socialistisch Democratsche partij van Dr. Schumacher, als lid aangenomen. Er waren twaalf stemmen vóór en vier tegen, terwijl vier leden zich van stemming onthielden. De partij van Dr. Schumacher treedt nu meteen in alle rechten.

KONINKLIJKE VERLOVING AS.

Een welingelichte persoon uit de omgeving van de Deense Koninklijke Familie zeide, dat de verloving van koning Michaël van Roemenië en de Frans-Deense prinses Anna van Bourbon Tarma binnen een maand zal bekend gemaakt worden. Zij zijn nu samen te Lausanne in Zwitserland. Zij vlogen daar samen naar toe in het vliegtuig van Michaël, nadat zij de bruiloft van prinses Elisabeth te Londen hadden bijgewoond.

EEN RODE REPUBLIEK.

Een rode Republiek met een schoenmaker als president zou gesticht zijn in Gravina van de provincie Apulië in Zuid Italië. In Milaan neemt de spanning weder toe en de hoop om de staking van alle gemeente-ambtenaren over geheel Italië af te wenden, vervloog in rook. De stad Gravina telt 23.000 inwoners en heeft zich inderdaad van Italië afgescheiden.

De stad was gedurende de linkse actie tegen de Christelijk-Democratische regering van DeGasperi het toneel van een bloedige opstand. De schoenlapper Gaetano Pezzola bestuurt de stad vanuit het gedeeltelijk verwoeste kantoor van de Christelijk Democratische partij, dat onlangs door de linksen werd aangevallen. Alle wegen naar Gravinia zijn geblokkeerd en worden bewaakt door zwaar bewapende revolutionnairen. De op rechtmatige wijze gekozen burgemeester, de raadsleden enige welgestelde burgers en vijf of zes militaire politieagenten, die daar gelegerd waren, worden in hun huizen gevangen gehouden.

GRARIANI'S BERECHTING UITGESTELD.

De berechting van maarschalk Rodolfo Grariani, die heden zou beginnen op beschuldiging van samenwerking met de vijand is voor onbepaalde tijd uitgesteld wegens zijn ziekte. Grariani, eens onderkoning van Abessinië, lijdt aan een kartkwaal.

het nieuws van vandaag

In de toestand in Frankrijk is nog geen licht gekomen. Na negen en een half uur praten van de communisten werd de bijeenkomst van de Franse Nationale Vergadering tijdelijk onderbroken. Een der communisten werd gisteren door de bewakers uit de vergadering gezet, omdat hij tijdens zijn rede de legerreservisten aanried geen gevolg te geven aan de oproep der regering om zich in actieve dienst te begeven. Er werd over gestemd om hem tijdelijk te schorsen. De president Herriot moest wegens het lawaai de vergadering sluiten. De communistische afgevaardigde bleef op het spreekgestoelte en de communisten bleven de hele nacht in de zaal. Tenslotte maande het hoofd der bewakers tot driemaal toe de communist om de zaal te verlaten. Bij de derde maal ging hij en werd enige ogenblikken later gevolgd door ongeveer 50 andere communisten, die het Franse volkslied zongen. Op een dergelijke wijze houden de communisten de behandeling der stakingswetten voortdurend op sleeptouw. Urenlang houden zij redevoeringen om tijd te winnen en de chaos in het land aldus te vergroten. Meer dan twee millioen Franse arbeiders doen niets in een land, dat economisch failliet is. Zelden is er zo onverantwoordelijk gespeeld met de landsbelangen. De Franse regering schijnt dan ook, ondanks toch nog blangrijke meningsverschillen, er toe besloten te zijn de macht der communisten over de vakbonden te breken. Dat de stakingen zulk een enorme omvang hebben aangenomen is ook veel te wijten aan het feit, dat de communistische arbeiders zwaar misbruik maken van terreur en op alle mogelijke wijzen hun mede-arbeiders intimideren. Ook de stemmingen zijn openbaar, waardoor velen uit vrees voor represailles ten gunste van de staking stemmen, terwijl zij er in hun hart tegen zijn. Terreur is een verschrikkelijk wapen. Vele vreedzame arbeiders, die eerlijk en oprecht werken voor hun dagelijks brood en wier grootste zorg het is hun gezin behoorlijk door het leven te brengen, worden de dupe van deze afschuwelijke methode om zijn wil door te drijven. Niet alleen in Frankrijk, maar ook overal elders is deze kanker doorgedrongen.

Talrijke beslissingen zijn gevallen onder de druk van terreur. Velen handelen tegen hun overtuiging, omdat zij vrezen met grote vreze voor degenen, die voor niets terugdeinzen om hun wil aan anderen op te leggen. Deze democratische tijd, die er zich op beroemt, de dictatuur verslagen te hebben, is vol van de dictatuur van volksgroepen, die beweren, dat hun democratie de ware is, hun wil opleggen aan anderen. In het Atlantische Charter staat de bepaling, dat de mensheid moet kunnen leven zonder vrees. We zijn er verder van af dan ooit.

In Palestina is er veel beroering. Inderdaad blijkt, dat de Arabieren zich niet zullen neerleggen bij het besluit der Uno. De Arabische afgevaardigden deden het ook niet. De Uno heeft beslist, maar de discipline der leden is zodanig, dat zodra de beslissing genomen is de verongelijkte partij er zich niet aanhoudt.

Commentaar op Volkskunde van Curacao

Een critiek schrijven op van Meeterens boek is moeilijke: dan ik aanvankelijk had gedacht. Het werk is boordevol van gegevens, die voor iemand, die minder ervaring heeft dan de schrijver, niet na te gaan zijn. Ik hoop van harte, dat menige Curaçaoënaar naar aanleiding van deze volkskunde ertoe komen zal ook zijn bevindingen op te schrijven, en het werk zal aanvullen en verbeteren.

De schrijver zelf noemt zijn studie een zwakke poging om te redden wat er te redden valt, en vindt het geen grondige arbeid. Nu, ik geloof, dat alle lezers daartegen wel bezwaren hebben. Wat degelijkheid aangaat, mag het er wezen.

Natuurlijk zijn er leemten en staan er fouten in het boek, of beter gezegd, zijn er meningen gelanceerd, waaraan anderen zullen twijfelen. Maar dat kan ook niet anders. De schrijver zelf is er zich terdege van bewust, en heet iedere op- of aanmerking van harte welkom; daarvan ben ik overtuigd.

In zijn geheel genomen is en blijft het een prachtig stuk werk, dat zijn waarde zal blijven behouden, en we zijn er blij om, dat Curaçao eindelijk zijn achterstand op dit gebied heeft ingehaald.

Om nu van ieder onderdeel te verkondigen hoe schoon en goed het is, ontbreekt me de kennis en de moed. Het is te veel en... Buricu no sa pusta cu cabai: Een ezel houdt geen weldoop met een paard.

Niettemin kan iemand van een zaak détails ontwaren, die de een ander met kennis van zake over het hoofd ziet. En op deze wijze zou ik een commentaar willen geven op het werk van van Meeteren. De schrijver en alle verstandige lezers zullen begrijpen, dat deze aanvullingen en opmerkingen niets anders zijn dan een lof en een waardering, en in geen dele beogen het werk enige afbreuk te doen. Mijn gegevens betreffen hoofdzakelijk Bonaire, waar ik wel later dan de Heer van Meeteren, maar toch langer gewoond heb.

Primitieve Woningbouw.

Op Bonaire vindt men de keuken van oude huizen nooit achter het huis maar op de Westpunt van het huis, zodat de aangebouwde ramada één dak heeft met de keuken.

Huisraad.

Het gebruik om een doodskist reeds bij leven en gezondheid aan te schaffen is noch op Curaçao noch op Bonaire geheel verdwenen. Het komt nog sporadisch voor.

Vaten om drinkwater te bewaren waren vooral djars, dat is waar. Maar ik geloof niet dat arme mensen zich zulk een waardevol ding konden aanschaffen. Op de meeste knoekhuizen en in heel veel woonhuizen vindt men thans op Bonaire een tinashi, een vat dat in grootte het midden houdt tussen een djar en de alom gebruikte waterkraft: de poron. Dat de oude Indianen de kunst van pottenbakken beter verstonden dan de latere bewoners, heb ik bewaarheid gezien op Bonaire. We deden twee zwakke pogingen tot opgraven. Voor de Indianengrotten vonden we stukjes urn van zeer gaaf maaksel. Op een heuvel waar vrijgelaten slaven gewoond hadden, troffen we stukken van porons aan met steentjes erin, ruw afgewerkt, en zeer ongelijk.

NIC. VAN MEETEREN
kenner van Curaçao.

Bij de behandeling van het huisraad had ik graag een pagina vol kleine tekeningetjes gezien van de beschreven voorwerpen. Oningewijden zullen dikwijls moeite hebben zich een juiste voorstelling te maken van de beschreven voorwerpen.

Klederdracht.

Volgens van Meeteren is de samba een soort praalbed. Ik weet er op Bonaire nog enkele te staan, maar ben er niet heel zeker van dat dit soort bedden samba's genoemd werden. Ik heb me laten vertellen, dat een samba een primitief bed is, zoals men die in een knoekhut gebruikt: Een paar stenen en daar een of twee planken op. Laatst hoorde ik een Bonairiaanse vertellen dat ze een bezoek had gebracht aan een vriendin op de knoek, en terloops sprak ze over de samba als over een paar stenen met een plank erop. Een praalbed zoals van Meeteren beschrijft heb ik ledikant horen noemen, terwijl meer een gewoon Europees ledikant een cama noemt.

Familieband.

Het komt mij voor, dat het tekort aan relatie tussen ouders en grote kinderen een tikje te sterk is voor gesteld. De band tussen moeder en kinderen mag anders zijn dan bij niet Curaçaose volken, hij is ook hier vrij hecht. Een moeder, die inwoont bij haar getrouwde zoon of dochter heeft

vaak meer te beslissen over huiselijke aangelegenheden dan het echtpaar zelf. Zij heeft niet enkel adviserende stem over de kleinkinderen maar heel vaak beslissende stem, vooral in meer ernstige gevallen. Schutters, en dat waren toch opgeschoten jongens, gingen „terug naar machi" als ze afzwaaiden. En in een liedje dat onder hen destijds in zwang was, meen ik een hechte band geuit te zien tussen moeder en grote zoon: „Cerca schutter no tin cuenta cu machi no kier": Bij de schutters komen geen dingen voor, die moeder niet wil".

Saamhorigheidsgevoel.

Bij de bewering, dat men zeer weinig samenwerkt, zou ik een uitzondering willen maken voor het vissersvolk, en voor sterfgevallen. Zowel op Curaçao als op Bonaire werken alle vissers belangeloos samen als er een boot op de wal getrokken moet worden of bij een ander zwaar karwei. En dit is gemakkelijk te verklaren, want ieder op de beurt komt voor dezelfde moeilijkheid te staan, dat hij vandaag of morgen een boot uit het water moet halen.

De paar keren, dat ik een kleine zuidwester storm heb meegemaakt, stonden alle vissers aan de kant om eventueel hulp te bieden. Twee keren zag ik een boot losraken. Onmiddellijk sprongen vrijwilligers in de golven, zwommen naar de bark, klommen erin hesen de zeilen, en redden de boot van een wisse ondergang. En voor een dergelijk karwei wordt niets gevraagd of uitbetaald dan een rummetje om van de schrik en de vermoeidheid te bekomen.

Bij een sterfgeval behoeft de familie zich niet bezorgd te maken over eten of drinken, de buren doen dat automatisch. En alle boodschappen die er mochten zijn worden vrijwillig gedaan door de wachtende mannen die buiten zitten. Dan is heel de buurt één familie. Zo althans op Bonaire.

Muziekinstrumenten.

Van Bonaire weet ik zeker, dat de kinkhoorn ook op het land gebruikelijk is. De bewoners van Rincon zijn geen vissers, maar hét instrument om alarm te maken is bij hen de kinkhoorn. Wordt iemand vermist, dan klinkt er een rij onaangenaamaandoende tonen door het keteldal en in drie minuten weet iedereen wat er aan de hand is, en loopt heel het dorp uit om te zoeken, zonodig heel de nacht door. (Ook dit is weer een sterk staaltje van saamhorigheidsgevoel).

Ook het oproepen van vrijwilligers om de maïs te snijden gebeurt door kinkhoorngeschal. Dit hoorde ik te Rincon, een hele middag lang.

Te Kralendijk en omliggende buurtschappen wordt de kinkhoorn gebruikt om de mensen te wekken voor de aurora-missen voor Kerstmis. Het geluid is zo doordringend, dat de mensen van Antriol er ook van wakker worden. Ook zelf ben ik meer dan eens gewekt door deze kinkhoorn. Ze blazen bij deze gelegenheid slechts twee tonen, een lage en een hoge, en dat wordt steeds herhaald.

Plaja p'abao heeft een eigen wekmethode. Een gaat er met een petroleumblik rond, waarin hij met een stok rammelt.

Dat een kinkhoorn van een schelpenhoop is afgenomen, betwijfel ik ten sterkste. Die hopen worden gevormd door schelpen, waar het beest is uitgehaald voor consumptie, en dat gebeurt door een groot langwerpige gleuf in de achterkant te hakken, en dan kan hij niet meer dienen als hoorn.

Zang en dans.

Op Bonaire heb ik het dansen bij oogstfeesten nooit anders dan „wapa" horen noemen. „Segoe" voor oogstfeest kent men er niet, het is altijd of „simadan" of „mailo". Eenzelfde dans gehouden bij de nieuwe put van Noord-di-Salinja werd algemeen „hoeré" genoemd. Het gehele oogstfeest is op Bonaire onderscheiden van het Curaçaose. Het zou een apart hoofdsuk kunnen vullen om daarvan een juiste beschrijving te geven.

Tot zover voor deze keer.

p. Brenneker O.P.

Curacao in het teken van Sint Nicolaas

Wie zoet is, krijgt lekkers...

Komt het door de galm der haast devoot gezongen kinderliedjes, die door de schoolmuren over de straten en pleinen verklinken, of zijn het de bont opgesierde etalages in de Breedestraat en Herenstraat die ons in een ouderwetse Sint Nicolaasstemming doen groeien? Of is het de ontembare drang ons mee te laten voeren in de stroom van elkander te verrassen met pakjes?

Hoe dan ook, het wordt weer Sint Nicolaas en indien we goed ingelicht zijn, worden reeds op diverse scholen voorbereidingen getroffen om de Heilige te ontvangen. Kinderstemmen klinken weer omhoog en bevangen mondjes zingen de soms maar half begrepen liedjes van Maan en Bomen, koek en gard.

Velen — en dat zijn heel wat Curaçaoënaars — voor wie het Sintverhaal niet meer opging, besluiten er toch maar aan te geloven. Je kunt immers nooit weten? En we zijn kinderlijk genoeg om ook er aan deel te nemen. Lopen we ook niet langs de Curaçaose winkels en bazars en hoewel we geen angst hebben ooit stout geweest te zijn, voelen we ook niet iets mee van de verwachting der kleinen?

Ja, en die stoomboot van Spanje mag er ook zijn, maar het valt altijd moeilijk te zeggen op welke boot Sinterklaas zit, want er komen dagelijks zo veel boten het Schottegat invaren, dat het haast niet bij te houden is. Wij weten wie zich achter de diverse tabberts verschuilen, maar toch bereikt de charme van het sprookje ons door onze nuchterheid heen. We moffelen kinderlijk elkaar pakjes toe en erkennen half schuchter, dat wi de gever zijn.

De winkels maken — daartoe met hun schier onuitputtelijke voorraden — het de Sint al zo gemakkelijk mogelijk. Speelgoed, suikerwerk, voor wie zoet is geweest, luxe artikelen, kortom in de uitgebreidste zin van de betekenis, voor een „elck wat wils". De kinderen verdringen zich verlangend rond de lokkende uitstallingen en wijzen, wat zij nu van Sint zouden verlangen. En zij weten dat Sint gul en goedgeefs is.

Het is eigenaardig dat de jeugd zich weinig of geen hoofdbrekens koestert over het traditionele paard van de Sint, waarvan gezegd wordt dat het het dek op en neer huppelt, zodra van veraf de couturen van het Fort zichtbaar worden. Neen, de oude man zal zich met zijn schimmel in het voortjakkerend gekrioel van C- en H. wagens weinig op zijn gemak voelen. Honderd tegen een dat een claxonstoot van een Buick het paard aan het stijgeren doet slaan en de Sinterklaas moge dan wellicht een ervaren paardrijder zijn, tegen deze en gene capriolen zal dan blijken, dat Sint alles behalve vast in het zadel zit.

Dit betekent dat Sint Nicolaas zal gehoorzamen aan de wetten van de zwaartekracht en dus zal vallen.

En een Sint Nicolaas, die valt, wel die verspeelt zijn prestige bij het Curaçaose jonge volk. En dat is wellicht het ergste wat hem kan overkomen.

Wij weten inmiddels, dat de hoge gast zijn visites in een auto zal afleggen.

Er rijden vele auto's rond op Curaçao. Let nu goed op, want in één van deze wagens zult gij Sint Nicolaas zien. En als U zwaait, wij kennen de Spaanse charme uit eigen ervaring, hij zal U minzaam teruggroeten.

Want hij is een beminnelijk man en een waar Amigoe di Curaçao.

Houdt ook hem tot vriend.

Al was het maar tot 6 December.

Tweede Aanvullende Begroting 1947

Aan het eindverslag van de tweede Aanvullende Begroting 1947 ontlenen wij het volgende:

Het alles overheersende punt, waar het na ontvangst van de Memorie van Antwoord om gaat, is: moet de door Aruba verlangde uitbreiding van haar haven nú toegestaan worden en zo ja, hoe moeten dan de daaruit voortvloeiende financiële gevolgen opgevangen worden.

Nu eenmaal uitgemaakt is, dat grote bedragen voor de uitbreiding van de havens op Aruba en Curaçao besteed zullen worden en het vast staat, dat een uitvoering ter plaatse kan blijven, was de overgrote meerderheid der Staten om verschillende redenen van oordeel, dat gelden hiertoe thans beschikbaar dienen gesteld te worden.

Het antwoord op de vraag hoe de geldelijke gevolgen hiervan opgevangen moeten worden, vindt reeds gedeeltelijk beantwoording in de Memorie van Antwoord. Het onzekere in de totaal-kosten voor de verbetering van de haven van Curaçao maant tot grote omzichtigheid en daar de Staten zich gaarne bij de mening van het Bestuur aansluiten, dat dit werk moet prevaleren boven bestuursgebouw en oeververbinding, en in overgrote meerderheid niet bereid zijn medewerking te verlenen aan het sluiten van leningen om tot uitvoering van deze grote werken te geraken, zouden zij de daarvoor op de begroting 1948 opgebrachte gelden teruggenomen willen zien. Mocht in de loop van dat jaar blijken, dat door een zeer ruim blijven vloeien der middelen, hetzij door een meevallen der kosten voor de verbetering van de haven van Curaçao — indien geen andere, nu nog niet te voorziene objecten voorrang moeten krijgen — toch nog met deze of met een dezer werken begonnen kan worden dan zou dit alsnog nader in overweging genomen kunnen worden.

Een beroep op het feit, dat op de begroting 1948 reeds gelden voor de oververbinding en het bestuurskantoor gevoteerd zijn en dat de Staten zich derhalve ten gunste van de uitvoering van die werken uitgesproken hebben, willen zij, teneinde elk misverstand te vermijden, bij voorbaat van de hand wijzen. Sedert de behandeling van die begroting hebben zich omstandigheden en feiten voorgedaan, die een ander licht op een en ander geworpen hebben en die van zodanig gewicht zijn gebleken, dat een terugkomen op eerder genomen beslissingen geboden bleek. Dat van dit gewijzigd inzicht niet terzelfder tijd in meer concrete vorm kan blijk gegeven worden door het schrappen der betrekkelijke posten in de begroting 1948, doet aan het feit ervan niet af. Vertrouwd wordt, dat het Bestuur met het vorenstaande rekening zal houden en bij de eerstkomende suppletoire begroting de betrekkelijke posten in hun geheel zal afvoeren.

Tegen een verder lenen ten behoeve van de volkswoningbouw bestond in beginsel geen bezwaar, doch bij de bepaling van het bedrag der te lenen gelden ware bovenal rekening te houden met de mogelijkheid tot verwerking er van, opdat niet nodeloos gelden opgenomen worden, waarvoor rente betaald moet worden. Gezien de materialen- en arbeidspositie werd betwijfeld of het Bestuur wel voldoende rekening heeft gehouden met de verwerkingscapaciteit — waaromtrent het trouwens zelf blijkens de Memorie van Antwoord twijfel uitspreekt — vooral indien nog in het oog wordt gehouden, dat de levertijd van materialen uit Europa zeer lang is. Het komt geboden voor bij het aangaan van leningen tot dit doel niet meer op te nemen dan in een bepaald jaar verwerkt kan worden. Blijkens de Memorie van Antwoord moeten de thans in aanbouw zijnde woningen uit de nieuwe lening bekostigd worden. Gevraagd werd met welk geld de bouw van deze woningen dan aangevangen is.

Gelijk het Bestuur in de Memorie van Toelichting aangeeft, wil het voor 1947 een bedrag van ƒ 3.200.000,— ten behoeve van volkswoningbouw lenen, terwijl uit de Memorie van Antwoord blijkt, dat het maximaal maar ƒ 1.940.000,— voor dat jaar nodig heeft. Voor 1948 zijn deze cijfers onderscheidenlijk ƒ 3.300.000,— en maximaal —er wordt immers naar „gestreefd" in de eerste drie kwartalen van 1948 een drietal complexen aan te besteden — ƒ 1.440.000,—. Voor beide jaren samen ongeveer de helft van wat het Bestuur zich voorstelt op te nemen. Gaarne zouden de Staten hieromtrent nader ingelicht willen worden.

Ten aanzien van het in de Memorie van Antwoord genoemd bedrag van ƒ 640.000,— voor het maken van woningen op Suffisant, moge verwezen worden naar de brief van de Staten dd. 31 October 1947 No. 94.

Verscheidene leden zouden gaarne een opgave ontvangen van de opbrengst der hur , de achterstallige huren, alsmede de gedane aflossingen op de geleende gelden en de betaalde rente.

Uit de overgelegde staten van toewijzing kon bezwaarlijk het bewijs geput worden, dat de huizen volgens het beginsel, dat zij voor het minder gegoede deel der bevolking gebouwd zijn, toegewezen zijn en dat slechts van weinig uitzonderingen op deze regel sprake is. Het tegendeel is het geval. Mensen met inkomens, variërende van rond ƒ 3.000,— tot ƒ 4.800,— per jaar — op Aruba is er zelfs een gezin, waarvan de inkomsten opgegeven worden ruim ƒ 7.000,— te zijn — kunnen toch bezwaarlijk gerekend worden te behoren tot hen, die in aanmerking komen voor een „volks" woning.

Indien er voormalige krotbewoners zijn, aan wie geen woning toegewezen kan worden, omdat zij om welke reden ook een of meer der verplichtingen, voortvloeiende uit de huurovereenkomst geacht worden niet te kunnen nakomen, was het de bedoeling om voor dergelijke gevallen overgangswoningen te bouwen. Indien in de practijk blijkt, dat van dit soort woningen er te weinig zijn, dan verdient het aanbeveling meer overgangswowoningen te bouwen dan wel volkswoningen van een eenvoudiger type. Dat landskinderen steeds voorrang boven vreemdelingen genoten, werd juist geacht, doch dan wilden enkele leden er toch de aandacht op vestigen, dat gevallen bekend zijn, waarin Surinamers, die hier reeds 20 jaar woonachtig zijn en derhalve in de gemeenschap opgenomen, op grond van het feit, dat zij geen landskinderen zijn, niet voor een woning in aanmerking werden gebracht. Naar de mening van de hier aan het woord zijnde leden, gaat dta te ver.

Rekenkamer en bezuiningsinspecteur, zo betoogden vele leden, zijn twee geheel verschillende begrippen en hebben beide een verschillende taak. De eerste is een zuiver controlerend lichaam en komt dus achter de feiten aan. Zij toetst de gedane uitgaven aan rechtmatigheid, wenselijkheid en nuttigheid en kom enige tijd, nadat de dienst afgesloten is, met haar rapport. Me een doelmatige bezetting en dito wijze van adminisratie zal zij zich in het algemeen genomen zelden of nooit bemoeien en ook niet kunnen bemoeien. Algemeen achtte men de instelling van een rekenkamer uiterst nuttig, al zal, in tegenstelling met in Nederland, het persoonlijke element een sterkere invloed op haar werkzaamheden hebben dan in Nederland, waar deze factor vrijwel geen rol speelt, omdat de rekenkamer aan de hand van cijfers werkt zonder de personen, die het aangaat, te kennen. Onder de huidige omstandigheden achtten de Staten het echer beer te wachten op de nieuwe sructuur der Staatsregeling. Niettemin zou thans reds opdracht gegeven kunnen worden vorstellen ten aanzien van de instelling van een Curaçaose Rekenkamer uit te werken.

Het doel van een bezuinigingsinspectie is na te gaan, of de bezetting en de gevolgde werkwijze der verschillende gouvernementsinstanties, ook in onderling verband, wel efficiënt is. Nog steeds kunnen de Staten zich niet aan de indruk onttrekken, dat op verscheidene landskanoren de bezetting te groot en de werwijze oneconomisch is en in de gretigheid, waarmede het Bestuur aanbiedt een Rekenkamer in te stellen als dan maar afgestapt wordt van de gedachte een bezuinigingsinspectie in het leven te roepen, vinden zij steun in hun opvatting. Met het gehele ter zake in de Memorie van Atnwoord gedane betoog inzake deze beid instellingen kunnen de Staten zich dan ook niet verenigen. Gezien de geest, welke uit dit betoog spreekt, konden zij zich slechts me één opmerking erin wel verenigen en wel met de opmerking van het Bestuur, dat het enigszins sceptisch staat en opziche van de resulaten van een bezuinigingsinspectie. Als de bezuinigingsinspecteur niet met grote macht bekleed wordt en net geheel onafhanklijk van wie ook zijn werk kan verrichten, zal inderdaad het rsultaat van tevoren vaststaan. De Staen handhaven dan ook hun reeds eerder te kennen gegeven verlangen ten aanzien van een bezuinigingsinspectie.

CURAÇAO

OPENBARE STATENVERGADERING OVER RONDE TAFEL CONFERENTIE.

Hedenmiddag om vijf uur zullen de Staten in openbare vergadering , bijeenkomen.

Als enigst onderwerp van bespreking zal uitmaken de voordracht van de afgevaardigden naar de Ronde Tafel Conferentie. Deze voordracht noemt de volgende personen — acht in totaal — en wel: de heren Alex Curiel, E. Jonckheer, dr. M. F. da Costa Gomez, mr. S. W. v. d. Meer, W. F. Plantz, L. Gerhaerts, Y. Yrasquin en C. A. Eman.

JOURNALISTIEKE BELEVENISSEN.

Gisterenavond hebben in Asiento voor het personeel van de C.P.I.M. Jo Spier en Piet Bakker de aanwezigen enkele uren kostelijk geamuseerd met vertellingen, anecdotes van en over hun journalistieke loopbaan. Voor de pauze heeft Jo Spier zijn belevenissen nu eens niet met potloodstift en papier vastgelegd, maar door het gesproken woord het auditorium getracteerd op rare en ware verhalen. Na de pauze gaf Piet Bakker op originele wijze het bestaan van een journalist weer Op geestige wijze tekende hij de lastige mensen van de redactiebureaux, nl. de mensen van de ingezonden stukken, uitvinders en dergelijke meer.

Een dankbaar applaus liet de sprekers niet in het onzekere over de waardering van het hun literair gebodene.

ORIENTAL TRADING COMPANY OPENT HAAR POORTEN.

Met de opening van de „Oriental Trading Company" van de heer S. W. Chong — voor Curaçao zeker geen onbekende — is het. Curaçaos zakenleven verrijkt met een echt Chinese instelling, die er zich op toelegt, zuivere Chinese producten op de markt te brengen. En dat er in brede kringen belangstelling bestaat voor Chinese handwerkkunst, porceleinen vazen en wat dies meer zij, moge blijken uit de grote drukte, waarin de „Oriental Trading Company" zich op de openingsdag mocht verheugen.

Het interieur — modern en smaakvol ingericht — doet prettig aan en op de dag van gisteren, iets feestelijks, want in bonte mengeling was een versiering van guirlandes en vlaggetjes aangebracht, terwijl vele bloemstukken van bevriende relaties, de sfeer in belangrijke mate verhoogden.

Waarom een opsomming te geven van wat er te koop is? Het is te veel om op te noemen en de qualiteit, wel het is van Chinese oorsprong en dus altijd goed. En wie met de komende jaarwisseling behoefte mocht gevoelen — en wie zal dat niet? — eens een prachtig vuurwerk te ontsteken, met prachtige goudgele zonnen, ballen en vonkende sterren, welnu Chinees vuurwerk zal aan alle eisen voldoen. Ook hier kan men op dit gebied een behoorlijke partij inslaan.

Daarom kunnen we de heer S. W. Chong geluk wensen met zijn nieuwe zaak, waarin het zo prettig en goedkoop kopen is. De bediening is vlot en het koopminnend publiek vindt altijd iets van hun gading.

Speciaal noemen we de prachtige vazen, evenvele bewijzen van gedegen, verfijnde Chinese kunst, die sterk de aandacht trokken.

De heer Chong wensen wij veel geluk met deze zaak.

SITHOC LOTERIJ.

Waren er gisteren tien, vandaag zijn er maar negen dagen over. Ook het aantal verkrijgbare loten is intussen aanmerkelijk gedaald. Verzekert U vandaag nog van een lot en wacht niet tot morgen.

De Dollarquaestie

Toen de dollarcrisis haar hoogtepunt had bereikt, toen het zeer ernstig dreigde dat de C.P.I.M. geen Curaçaose ... meer kon verkrijgen, welke wijze ook, en het niet meer te vermijden ... dat zij haar arbeidskrachten niet zou kunnen be... aldus gedoemd haar bedrijf te staken, toen kwam op het critiekste moment van de Gouverneur be... dat Nederland bereid ... cash 2.600.000 U. S. dollars te fourneren en 1. ...000 per maand, zolang besprekingen zouden duren omtrent de Curaçaose dollarvoorziening. Hiertegenover ... van de zijde van Nederland de eis gesteld, dat een Curaçaose Delegatie aan de besprekingen met Engeland zou deelnemen.

De tevoren gevoerde besprekingen te Londen, waarbij ook Dr. da Costa Gomez aanwezig was, hadden voorsnog geen resultaat gehad. Als introductie tot de latere onderhandelingen hadden ze echter zeker waarde.

Hoe de bovengenoemde crisis is ontstaan, is volledig bekend. Evenzo is bekend, de strakke houding van de Curaçaose Bank en Deviezencommissie, gesteund en in overleg met de Deviezen-adviescommissie en de Financieel Economische Commissie. De medewerking van de banken was meer dan loffelijk. Door deze eenstemmige houding kon Curaçao in feite gaan onderhandelen met de Nederlandse Regering, gesteund door de rechtvaardigheid van zijn eisen.

Het gaan van de Gouverneur naar Nederland, zijn resolute houding inzake deze voor Curaçao vitale kwestie, hebben niet alleen tot resultaat gehad dat de onmiddellijk dreigende ramp — het stilleggen van de C.P.I.M. c.a. — werd afgewend, maar hebben — en dit is van het allerhoogste belang — aan de Nederlandse Regering de wetenschap bijgebracht, dat het hier ging om een oplossing, eens en vooral. De houding van de Nederlandse Regering is sindsdien allercorrectst geweest en het is dan ook zeker, dat dank zij de volledige steun van Nederland achter zich, de Curaçaose delegatie bij de onderhandelingen te Londen het behaalde succes kon boeken.

Zonder die steun, die o.m. mondeling bij de besprekingen door de Thesaurier Generaal, Dr. Treep, in een uitvoerige pleitrede tot haar recht kwam, ware de taak der delegatie bepaaldelijk zwaarder geweest en niet zo als het geval was, in een sfeer van wederzijds vertrouwen. Tot dit alles heeft de Gouverneur de grote stoot gegeven, de Nederlandse Regering werkte volledig mede en de delegatie incasseerde het uiteindelijk succes na drie besprekingen met de Treasury te Londen, waarbij de economische structuur van Curaçao werd verduidelijkt.

Wat is er bereikt. In feite alles wat bereikt kan worden. De olieponden, als die zo genoemd mag worden, zijn convertabel met terugwerkende kracht tot 21 Augustus l.l., toen de in Mei moeizaam verkregen convertibiliteit gestaakt werd. Curaçao blijft in het sterlingbloc, maar wordt voor commerciële aangelegenheden gerekend tot het dollarbloc te behoren. Er zijn uiteraard nog enige details, maar een zeer belangrijk punt moge worden naar voren gebracht, n.l. dat in deze in schrift vastgelegde regeling geen enkele restrictie is opgenomen, hetgeen in de vorige stands het geval was. Het behaalde resultaat geeft aan Curaçao practisch haar dollarvrijheid, uiteraard binnen de kring der mogelijkheden in het buitenland, en nu voor goed.

De regeling is opzegbaar met drie maanden, een termijn paralel lopend met die van het agreement 1945. Het agreement vervalt, wat Curaçao betreft, automatisch als de regeling vervalt, dit is door de Nederlandse Regering nog eens uitdrukkelijk vastgelegd. Curaçao zal dan worden geacht uit het pondenbloc te zijn getreden, hetgeen tot hetzelfde resultaat leidt.

Benito, Lino en Loe voor de radio over de Bazaar

Benito:

Zeg eens Loe, kan jij 't geloven,
Wat die jongen gist'ren zei:
„Jullie gaan hier gauw verhuizen!"

Loe:

Ja, dat zei hij tegen mij,
Maar ik moet je eerlijk zeggen,
Dat ik 't heus zo fijn niet vond,
'k Heb geen antwoord aan hem gegeven
En hield stilletjes mijn mond.

Lino:

Loe, zeg, jij je mondje houden,
Nou, dat wil wat zeggen, hoor!

Loe:

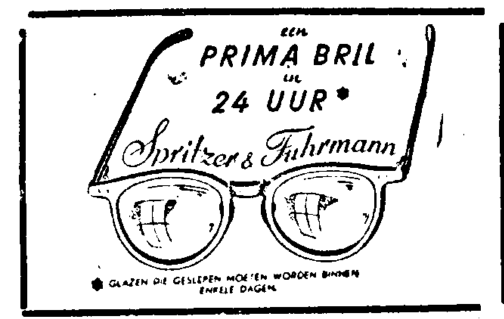
Ja, ik houd heel veel van praten
Daar ben 'k toch een meisje voor!

Benito:

Maar, zo komen wij niet verder,
Lino, waarom lach je nou?
Kan jij ons soms iets vertellen?
Ja? Wel doe het dan maar gauw.

Lino:

Zo, dan moet je heel goed luist'ren,
Want 't is gewichtig, hoor
Kom wat dichter bij me zitten,
Hier Benito — Loe ervoor.

'k Heb de Heren horen praten
Over letter B — J — M.
'k Weet niet juist, wat 't betekent,
'k Hoorde 't maar met halve stem,
Maar die B, dat weet ik zeker,
Ja die B. dat was Bazaar
Nou, dat is zoveel als Kermis
Daar verlangt eenieder naar!

Benito:

Lino, is dat net als 't liedje
Dat van: „Unda bo ta bai"
Ja, dat heb ik ook gezongen
Dat ging over ons Habaai.

Lino:

Ja maar, hoor eens, deze kermis
Komt op Welgelegen niet,
J.P.F. moet het nu wezen,
Weeral letters, zo je ziet
Wat dit allemaal wil zeggen,
Dat gaat boven mijn verstand,
Maar dit heb ik wel begrepen,
't Voordeel is aan onze kant,
Alles, wat de mensen kopen,
Is gegeven als present,
Zo krijgt ons Bestuur veel plakken,
Ja wel duizend bij één tent.

Loe:

Maar wat hebben nou die centen
Met verhuizen uit te staan?

Benito:

Hou je mond nu, Loe, en luister,
Laat Lino nu verder gaan.

Lino:

Domme meid, met al die plakken,
Bouwen ze een groot gesticht,
Mooie zalen, fijne meubels,
Tuinen, dag en nacht verlicht.
En wij krijgen hopen speelgoed,
Ook veel dushi ied're dag.

Nou, ik hoop, dat het Bazaartje
Heel veel plakken geven mag.

Loe:

Ja, 'k begin het nu te snappen,
Alles, wat je zegt is fijn,
't Lijkt 'n paradijs op aarde,
't Kan wel haast niet mooier zijn.

Benito:

Jongen, Lino, 't lijkt een sprookje!
't Gaat haast boven mijn begrip!
Zijn er in die tuin ook schommels
Is daar ook een grote wip?

Loe:

Ja maar, Lino, luister even,
Is daar ook wel een kapel?
Leren wij daar lezen, schrijven?
Daaraan denken ze toch wel?

Lino:

Wel natuurlijk, kleine wijsneus,
Maak je maar geen zorgen, hoor,
Want voor al die mooie dingen
Zorgt vast het Bestuur wel voor.

Benito:

Ja, wij moeten dankbaar wezen
Zegt daarom met harde stem:
„Lang zal ons Bestuur nog leven
Veel succes met B.J.M.!!"

Met plezier hebben wij gisterenavond zitten luisteren naar dit samenspraakje en wij hebben ons degelijk geamuseerd. Het is te bewonderen, hoe vlot en hoe duidelijk deze drie gebrekkige kinderen dit bovenstaand hebben voorgedragen.

Wij mogen niet nalaten een woord van lof en apreciatie te richten aan het adres van diegenen, die voor de organisatie van dit samenspraakje hebben zorg gedragen.

Staten van Curacao

Vergadering op DINSDAG, den 2den DECEMBER 1947, des namiddags 5 uur.

TE BEHANDELEN ONDERWERPEN:

1o. Ingekomen stukken
2o. Voorstel afvaardiging Rondetafel-conferentie.

De Griffier,

AGENDA

BIOSCOPEN:

WEST-END: „That Brennan Girl" 7 uur.
„Jungle Raiders" 9 uur (2e gedeete van serie in drie avonden).

ROXY: Piano-recital van Rosita Renard.

CINELANDIA: „Don't gamble with strangers" 8 uur.

STATEN: Openbare vergadering hedenmiddag 5 uur.

WIT GELE KRUIS: De dienst van wijkverpleging wordt tot en met 7 December as. waargenomen door Zuster Poils, Rustoord Groot Kwartier, tel. 5172.

APOTHEKEN: De avonddiensten tot en met 5 December ss. worden waargenomen door: Botica Wilhelmina (Punda), Hendrikplein 7, telefoon 2380 en door Botica Central (Otrabanda), Bredestraat 45, tel. 2281.

CULTUUR CENTRUM: Tentoonstelling van decoratieve kunst, ontworpen door het kunstatelier van Brauckman tot en met 5 December.

CUROM:

Dinsdag 2 Dec.: 18.30 Uitzending voor de kleintjes (N.); 18.50 Dinermuziek; 19.20 Uitzending in het Papiament; 19.35 Operamuziek; 20 Nieuws; 20.15 Gev. operette muziek; 20.45 Tropical Soul; 21.30 De wereld schrijft; 21.35 Metropole-programma. 21.55 Het voornaamste nieuws.

Woensdag 3 Dec.: 12 Programma-overzicht; 12.05 Lunchmuziek; 12.30 Nieuws; 12.45 15 minuten met Eda Kersey.

SPORT

KORFBALDAG K.S.C.

Naar het hoofdbestuur van de K.S.C. ons mededeelt, zal het binnen enkele dagen een korfbaldag houden voor de dames van de K.S.C. korfbalbond.

De aparte commissie, die met de organisatie van deze dag belast is, bestaat uit de dames: Pontilius, Isenia, Arsen en Panneflek alsmede de heer Romoldo Hanst.

De verenigingen die tot nu toe hebben ingeschreven zijn:

Vite, Luctor, Bito Jr., Bito Sr., Utrique Fidelis, Sig, Vooruit, Amos, Velox, Audacia, Yes A en Yes B en last but not least T.O.P. van Montagne.

De gelegenheid wordt nog opengesteld voor de verenigingen die wensen mede te doen, om haar namen als nog in te schrijven.

DE AFSCHEIDING VAN ARUBA.

„Eman Aruba.

De gezamenlijke commissies (der Staten) hebben unaniem gisterenavond aangenomen, het voorstel der opdracht-commissie, dat in opdracht opgenomen zal worden, dat Aruba zich de bevoegdheid voorbehoudt, onmiddellijk totaal van Curaçao af te scheiden.

Bij openbare vergadering heden 5 uur waarin dit bevestigd, heel noodzakelijk dat statenlid Irausquin en Landraad Eman, aanwezig zullen zijn.

Eman."

Nieuws van Overal

DE TOESTAND IN FRANKRIJK.

De onder communistische beheersing staande Algemene Confederatie van de Arbeid begon een algeheel offensief om de regering te dwingen hun eisen in te willigen voordat de Franse Nationale Vergadering drastische maatregelen kon treffen om aan de hand van de wet de stakingen tegen te gaan. De Franse toestand is op het ogenblik als volgt: de staking van drie grote electriciteitsstations in Parijs drong de regering om tot sluiting over te gaan van het ondergrondse treinverkeer, de theaters en bioscopen. Vele straten van de hoofdstad worden niet meer verlicht. De druk van het gas in de Parijse huizen is op het laagste punt gekomen. Het water wordt steeds schaarser, omdat verschillende pompstations staakten. Het huisvuil wordt niet meer opgehaald en de straten bleven voor de derde dag ongeveegd.

Alhoewel de spoorwegstaking gestadig afneemt, worden de bewoners der voorsteden gedwongen om met de alreeds overladen bussen naar hun werk te gaan. De voorraad steenkool is tot een catastrofaal minimum gedaald.

De tiendagen oude staking in 18 andere nationale, vakbonden met inbegrip van de metaalwerkers, de havenarbeiders en degenen, die bij scheepvaartmaatschappijen werken, wordt nog steeds voortgezet. Nadat de meerderheid van de leiders der algemene Confederatie van de Arbeid bekend maakten, dat de onderhandelingen met de regering beëindigd waren en dat dit definitief zou worden, wanneer de wet op de sterking van kracht zou worden, is er weinig hoop, dat de toestand zich binnen korte tijd zal verbeteren. Ondertussen vertraagden de communistische afgevaardigden in de Nationale Vergadering gedurende de dag iedere voortgang om de wet goed te keuren, die zware straffen vaststelt voor degenen, die werkwilligen lastig vallen of voor saboteurs. De wrevelige afgevaardigden worstelen voort om de communistische vertragingstactieken te verbreken. De gevaarlijke der Nationale Vergadering, die Zaterdagochtend begon, duurt zeker tot Maandagavond laat voort.

Ondanks de bedreiging van de meerderheid der leiders van de Algemene Confederatie van de Arbeid om volledig met de regering te breken, is de regering klaarblijkelijk vastbesloten om de strijd tot het einde uit te vechten. De regering wil de communistische overmacht op de arbeiders vakbonden breken. De mogelijke afkeer van sommige socialisten ten aanzien van de stakingswet werd overwonnen door het aanbrengen van enige kleine veranderingen in de text en door het iets verlichten van de strafbepaling. Een afgevaardigde zeide ronduit, dat de regering, de meerderheid van de Nationale Vergadering en de meerderheid van het Franse volk vastbesloten zijn in het internationale communisme in Frankrijk uit te roeien.

Verspreide en sporadische incidenten, waarvan de een of ander een tragische afloop kan hebben, geschieden over het gehele land. Zoals reeds gemeld, ontspoorde de Parijs-Lyon express nabij Bourg en Bresse, waar een dergelijk ongeluk ook Zaterdagavond plaats had. Nabij Limoges waren de rails opgebroken, maar een spoorwegarbeider was in staat om op tijd door het zwaaien met een vlag de expresstrein tot stilstand te brengen 100 meter voor de opengebroken plaats. In Bordeaux en een aantal andere steden marcheerden groepen stakers naar het stadhuis, maar er hadden geen gevechten plaats. In de Parijse gerechtshoven begon de berechting van meer dan honderd gevallen van vernieling der machines door de stakers en van handtastelijkheden tegen werkwilligen.

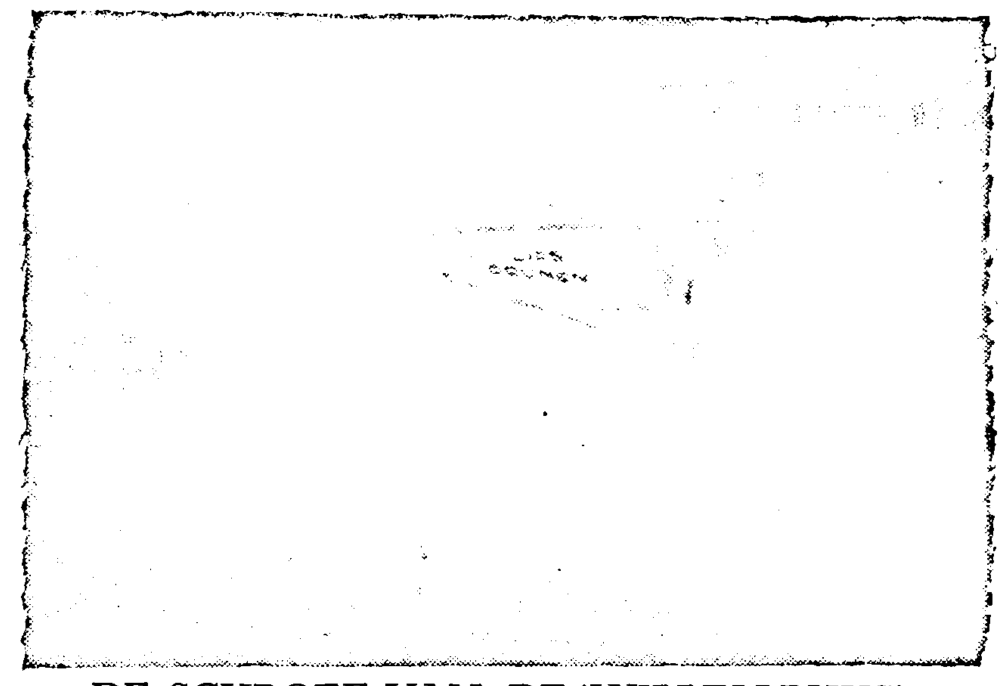
WOEDEND WEGGEGAAN.

Uit protest tegen het feit, dat het plan om Palestina te verdelen doorgang vond, verlieten de zes Arabische delegaties de conferentie, met een woedend gezicht. Dit opende een nieuw hoofdstuk in de strijd tussen meerderheid en minderheid, welke strijd reeds lang in de Uno gevoerd werd.

Dit was nu de vierde maal gedurende elf weken, dat het geval zich in de Uno voordeed, dat een minderheid zich niet wilde neerleggen bij een beslissing der meerderheid.

NIEUWS IN HET KORT.

— De interland dameshandbalwedstrijd Frankrijk — Nederland te Parijs gehouden, is door Nederland met 3—0 gewonnen.

DE SCHROEF VAN DE 'WILLEM BUYS'.

Met dank aan God geven wij kennis van de geboorte van onze dochter

INGRID MARJORIE

A. L. v. EYMA-DAVELAAR.

St. Elisabeth Gasthuis
30 November 1947.

CURAÇAO

MAANDELIJKSE DIENST OP CANADA.

De Handel van Curaçao zal met interesse kennis hebben genomen van de annonce, welke onlangs in deze krant verscheen, betreffende het feit, dat Saguenay Terminals Limited, een onderafdeling van de alom bekende Aluminium Company uit Canada, hun vrachtdienst op Curaçao hebben gestabiliseerd en nu een geregelde maandelijkse dienst onderhouden vanuit Canada naar dit eiland. Hun schepen varen gedurende de zomertijd van Montreal en gedurende de winter hebben de afvaarten plaats vanuit St. John N. B. en Halifax.

Naast Curaçao, wordt ook lading geaccepteerd voor Aruba en de andere Ned. West Indische eilanden, alsmede voor La Vela de Coro en Las Piedras met overlading te Curaçao.

Enige van hun schepen zijn voorzien van koel- en vrieskamers, zodat lading als: bevroren vlees en vis, vers fruit en groenten enz. kunnen worden geaccepteerd.

Het grote voordeel welke deze dienst biedt is natuurlijk, dat goederen besteld in Canada nu direct via een Canadese haven verscheept kunnen worden, hetgeen met zich meebrengt een besparing in de binnenlandse vrachtkosten en dat de goederen minder te lijden zullen hebben.

Agenten in Curaçao en Aruba zijn de firma E. & G. Martijn.

WACHTDIENSTEN.

C.P.I.M.

Dinsdag, 2 December.

Telegram Afdeling: tel. 307, na 23 uur N. v.d. Water, tel. 553.

Personeel Afdeling: J. G. Borreman, Negropont 74A, tel. 525.

Materialen Afdeling: W. Batelaan, Hotel CPIM, kamer 38, tel. 943/844.

C.S.M.

Rederij: F. R. van Rosevelt, tel. 440; bij geen gehoor tel. 843/844.

Scheepsagentschap: 8 — 23 Office, tel. 458/551; 23 — 8 P. C. Heitlager, tel. 288.

Dok Afdeling: L. Boeren, tel. 242.

Bioscoopprogramma: Theater „Asiento": Dinsdag „Susie stept out". Toegang boven 16 jaar.

Weer Kardinaalsbenoemingen?

Uitbreiding H. College mogelijk doch onwaarschijnlijk

Onlangs meldde „De Tijd", dat in Romeinse kringen verwacht wordt, dat er binnenkort 'n consistorie zal plaats vinden, waarin enige kardinaalscreaties verwacht worden. Deze veronderstelling kan natuurlijk niet met zekerheid bevestigd worden, maar is verdedigbaar.

Van de 62 kardinalen, die op het ogenblik het H. College vormen, zijn er 17 in de maand December gecreëerd. Neemt men daarenboven in aanmerking, dat van deze 62 kardinalen er 29 in het laatst gehouden constistorie van 18 Februari 1946 de waardigheid van kardinaal verkregen hebben, doch dat hun namen reeds in December 1945 gepubliceerd waren, dan komt het getal der kardinalen, die gedurende verschillende jaren in December benoemd zijn, op 46, dat is 73% van het aantal in leven zijnde kardinalen. De maand December is dus rijk aan kardinaalsbenoemingen, ofschoon men daaruit nog niet mag besluiten, dat de aanstaande maand December, al zou er een consistorie plaats hebben, noodzakelijkerwijze ook kardinaalsbenoemingen met zich zou moeten medebrengen.

Want zo men over kardinaalsbenoemingen spreekt of schrijft, moet men steeds de grondregel in gedachte houden, dat de uitverkiezing van kardinalen uitsluitend het recht van de Paus is, aldus „De Tijd".

Op dit ogenblik is de mening van de hoge Prelatuur van de Romeinse Curie, dat de Paus de eerstvolgende benoeming van meerdere kardinalen wil serserveren voor 1949, het jaar van Zijn gouden priesterpubilé, terwijl daarenboven nog op 24 December 1949 de plechtigheden van de viering van het Heilig Jaar beginnen. De benoeming van verschillende kardinalen zou deze dubbele viering zonder twijfel opluisteren. Een andere reden om geen kardinaalsbenoeming in de aanstaande maand December te verwachten is gelegen in het feit, dat er bij eventueel overlijdenden van het hoofd van het een of ander decasterie van de Curien of twee kardinalen disponibel zijn om de opengevallen plaats in te nemen.

Zij, die een consistorie met kardinaalsbenoemingen in December a.s. waarschijnlijk achten, beroepen zich op de omstandigheid, dat er slechts 18 curie-kardinalen zijn, die overbelast zijn met arbeid. Van deze 18 kardinalen staan er 16 aan het hoofd van een decasterie — dat gelijk staat met een ministerie bij een civiele regering — terwijl zij dan nog van tijd tot tijd, bijna elke week, deel moeten nemen aan de plenaire zitting van andere decasteries, waarvan zij eventueel lid zijn. Daarenboven ontbreekt nog steeds de kardinaal-staatssecretaris, voor welk ambt de Paus bij een eventuele op handen zijnde kardinaalsbenoeming de door Hem gewenste candidaat tot de waardigheid van kardinaal zou kunnen verheffen.

Het is echter niet in te zien, waarom Pius XII, Die sedert 22 Augustus 1944, de sterdag van Kardinaal Maglione, zonder staatssecretaris geregeerd heeft, niet evengoed zonder deze waardigheidsbekleder Zijn regering tot 1949 zou kunnen voortzetten, zulks te meer, daar in Rome algemeen bekend is, dat de Substituut van de Staatssecretarie Mgr Montini met volle voldoening van de Paus voor een groot gedeelte het werk van staatssecretaris verricht.

Bij de benoeming van de niet-Italiaanse kardinalen in Februari 1946 waren slechts 21 hoeden voor de Romeinse Curie gereserveerd, terwijl toen het H. College reeds 69 leden telde. De toen vacante hoed was die van de aartsbisschoppelijke zetel van Genua, dus ook geen Curiekardinaal.

Wil men dus de mening verdedigen, dat de arbeid in de Romeinse Curie voor het geringe aantal Curiekardinalen te overdadig is, dan zal de vermeerdering van dit aantal met drie door een aanstaande nieuwe kardinaalsbenoeming daarin geen ingrijpende verandering brengen. Daarom hoort men wel eens de mening verkondigen, dat het H. College der kardinalen, dat, volgens de bepaling van Pius Sixtus V, die van 1585 tot 1590 regeerde, 70 Leren bevat, uitgebreid zou moeten worden. De verdedigers van deze stelling beweren, dat in de tijd van Sixtus V de katholieke wereld nog geen vijfde gedeelte telt van het aantal gelovigen van onze dagen, toen Amerika practisch voor de Kerk nog niet bestond en 't moeilijker was van Keulen en Toledo naar Rome te komen, dan heden van Shanghai en Melbourne. Op deze wijze zou men, volgens hen, aan ieder volk zijn vertegenwoordiger in het H. College kunnen geven, terwijl er dan nog een voldoend aantal hoeden zou overblijven om aan Curiekardinalen te worden vergeven.

Ofschoon tegen deze stelling uit de aard der zaak weinig kan worden opgeworpen daar de tegenwoordige Paus, gezien de grotere behoeften van onze tijd, het door Sixtus V vastgestelde aantal van 70 met evenveel recht tot 100 en 120 kan uitbreiden, moet men niet vergeten dat het budget van een curie-kardinaal geheel ten laste van de Administratie van de Goederen van de H. Stoel komt, en deze Administratie heeft elk jaar reeds een aanzienlijk tekort op haar rekening. Wie de economische en sobere aanleg van Pius XII kent, Die bij monde van bovengenoemde Administratie reeds meermalen in deze dure tijden tot betrachten van bezuiniging in de bureaux van de Romeinse Curie heeft aangespoord, zal geneigd zijn geen vermeerdering van het aantal kardinalen van deze Paus te verwachten.

Een nog practischer reden schijnt een uitbreiding van het College van Kardinalen in de weg te staan. Een der voornaamste taken van het H. College is zich bij de dood van de Paus in conclaaf te verenigen om diens opvolger te verkiezen. Om tot Paus verkozen te worden, moet de candidaat volgens de laatste beschikking van Pius XII twee derden plus een van de stemmen op zich verenigen. Deze grote meerderheid van stemmen is gemakkelijker te verkrijgen in een collega bestaande uit een begrensd aantal leden, dan in het geval, dat de leden zeer talrijk zijn. In een veeltallig college zal het veel moeilijker zijn een overgroot gedeelte van de stemmen op een en dezelfde candidaat te combineren. De middeleeuwen, waarin adellijke Romeinse families elkaar de Pauselijke troon betwisten, zijn, God zij dank, voorbij.

Wij leven in een tijdperk, waarin de Kerk en het hoge kerkelijke bestuur in Rome omgeven is door een hoge mate van ernst van volheid van verantwoordelijkheidsbesef en door de overtuiging, dat het hoogste bestuur van de verantwoordelijkheidsbesef en door de overtuiging, dat het hoogste bestuur van de Kerk slechts aan mannen mag worden toevertrouwd, die niets anders dienen dan het geestelijk belang van Kerk en gelovigen. De waardigheid van kardinaal moet in de Kerk van Christus een uitzondering blijven en slechts gelegd worden op de schouders van hen, die door hun waarlijk eminente figuur uitblinken boven alle andere leden van de katholieke geestelijkheid.

Groenten en fruit uit het ijs

Engelse cooperatieve onderneming neemt deel in Nederlandse bedrijven

Betere kansen voor tuinders

Dezer dagen zullen onderhandelingen beginnen, die er naar alle waarschijnlijkheid toe zullen leiden, dat de drie in Nederland gevestigde diepvries-industrieën tot het conserveren van levensmiddelen van de overheid, die ze thans in beheer heeft, zullen overgaan in handen van een onderneming, die voor de helft met Engels en voor de andere helft met Nederlands kapitaal zal werken. Hiervan zal een sterke oriëntering van onze groent - en fruituitvoer op Engeland het gevolg zijn. Met de transactie zullen verscheidene millioenen guldens gemoeid zijn. De Engelse deelnemers hebben intussen van hun regering verlof om te beschikken overde benodigde deviezen.

Het gaat om drie naamloze vennootschappen, de Vita in Leiden, de Winterzon in Utrecht en de derde, met een uitgesproken „Germaanse" naam, de Nordland in Venlo. All drie zijn als vijandelijk vermogen onder beheer van de regering gekomen en tot nu toe door het Beheersinstituut geëxploiteerd. Dit is geen gezonde toestand, temeer omdat er genoeg gegadigden zijn, die de exploitatie op zich willen nemen. Dat ten slotte de gorganiseerde Nederlandse tuinders, samen met Engelse belanghebbenden, waarschijnlijk de beschikking zullen krijgen over de bedrijven, zal nog wel tot enige protesten aanleiding geven. Er zijn echter sterke argumenten voor deze oplossing, die dr. H. J. Frietema, directeur van de Nationale Coöperatieve Raad, de man, die deze oplossing goeddeels voorbereidde, naar voren kan brengen, aldus 'De Volkskrant'.

Tuinbouw aarzelend.

De Nederlandse tuinders waren er aanvankelijk helemaal niet happig op deze industrieën, die 60% van de Nederlandse diepvriesproducten leveren, over te nemen. Zij vonden het oorlogskindjes, die geprofiteerd hadden van de leveringen aan de Duitse officieren. Daarenboven: in Amerika gaat de diepvries-industrie wel goed, maar daar leven de mensen heel anders. Het is in Nederland wel mogelijk groenten en fruit — geheel gereed gemaakt voor de keuken — zo sterk te bevriezen, dat zij practisch ten eeuwigen dage houdbaar blijven, maar het verdere distributie-apparaat ontbreekt. Er zijn maar weinig winkeliers, die over voldoende koel-installaties beschikken om voor de détail-verkoop diep-gevroren fruit en groenten aan te houden en er zijn nog minder particulieren met koelkasten. Daarom voelde men meer voor groentendrogerijen, voor inzouten of inb'kken, of voor een zuurkoolfabriek, waarmee niet zo grote kapitalen zijn gemoeid. En.. diep-gevroren groenten en fruit zullen naar verhouding duur blijven, juist door de vele en dure installaties, die nodig zijn, terwijl de Nederlandse klant, ondanks alles, toch nog een zuinige klant blijft. Dat weten de tuinders ook.

Coöperatieve grontmacht.

Toen kwamen op een goede dag een paar directeuren van de Coöperatieve Wholesale Society (de Engelse coöperatieve groothandelsvereniging) naar Nederland om hier groenten en fruit te kopen. De Engelse coöperatie vormt een geweldige macht, waarvan men in Nederland nauwelijks een voorstelling heeft. Zij heeft 24.000 winkels, die in de grote steden op warenhuizen lijken, waarin per dag voor meer dan tien millioen gulden wordt omgezet. De Engelse coöperatie levert 27% van alle suiker, die in dat land gebruikt wordt. Meer dan een kwart van de Engelsen koopt zijn boter en margarine, zijn spek en ham, zijn confituren en kaas bij deze coöperatie. Kortom, zegt dr. Frietema, deze C.W.S. is in Engeland een staat in de staat. Zij is de grootste onderneming ter wereld, waarbij vergeleken het Unilever-concern in het niet zinkt en dat zegt wat.

Zaken doen.

Deze grootmacht weet van zaken doen. Haar streven is er op gericht alle tussenhandel uit te schakelen en rechtstreeks te kopen bij de producenten. Zij kocht voor de oorlog een derde van alle in Engeland geïmporteerde boter rechtstreeks van de Nieuw-Zeelandse boeren. Hier lagen ook mogelijkheden voor afzet voor de Nederlandseland- en tuinbouw.

Ten slotte is het op het ogenblik zo, dat de National Farmers Union, de Engelse boerenorganisatie, er op uit is de belangen van haar leden te dienen en dus voortdurend colorado-kevers ontdekt, waardoor dan de Nederlandse uitvoer van groenten en fruit weer komt stil te saan. Tegenover die grote boerenmacht is het verstandig een verbond te sluiten met de grote coöperatieve macht.

Deze vroeg enkel, hoeveel geld er mee gemoeid zou zijn. Toen het antwoord luidde: zo om en nabij de drie millioen gulden, waarvan de helft dan voor rekening van de C.W.S. zou komen, was dat in orde. De C.W.S. kreeg verlof dit geld in de Nederlandse diepvriesindustrie te steken; zij kreeg ook verlof om de producten van die industrie in Engeland in te voeren. Zij gaat daarenboven 20.000 van haar winkels van koelkasten voorzien (kosten twintig millioen gulden!) die gedeeltelijk in Engeland worden gemaakt en ten dele uit Amerika komen. In Engeland zelf gaat zij ook tien diepvriesindustrieën oprichten, maar daarnaast blijft er altijd ruimte voor de invoer uit Nederland.

Fifty-fifty.

Als de onderhandelingen met liet Beheerinstituut nu bevredigend verlopen — wat nauwelijks anders kan, daar de minister van Landbouw achter het plan staat — zal de situatie zo worden, dat een nieuwe maatschappij de drie diepvriesbedrijven van de regering zal overnemen. In de nieuwe maatschappij neemt de Engelse C.W.S. deel voor de helft van het kapitaal; de andere helft komt van het Centraal Bureau van de Tuinbouwveilingen en andere Nederlandse en drie Engelse commissarissen zijn, maar de president-commissaris en de directeur zullen, volgens de ontworpen statuten, Nederlanders moeten zijn. De Nederlanders zullen van de ervaringen van de Engelsen kunnen profiteren.

Nederlandse winkels.

Een vraag was nog hoe in Nederland de afzet geregeld moest worden, daar de coöperatieve beweging hier veel zwakker is. Dit bezwaar is ondervangen doordat de Engelsen er geen bezwaar tegen hebben, dat voor de afzet in Nederland de particuliere handel de plaats krijgt, die in Engeland de coöperatieve winkels bij de afzet zullen hebben. Zo kan bijvoorbeeld de „Veena", waarin 3000 Nederlandse groentewinkels zijn verenigd, worden ingeschakeld. De détails hier moeten nog geregeld worden.

De overwegignen, waarom de Engelsen Nederland voor deze transactie hebben gekozen, zijn, dat het gunstig ligt, dat Nederlandse groenten en fruit een goede repuatie hebben en dat de producenten er georganiseerd zijn.

Voor de Nederlandse land- en tuinbouw is van belang, dat zij, nu Duitsland voorlopig is uitgeschakeld, voor de afzet van hun producten vaster voet in Engeland krijgen.

CURAÇAO

BURGERLIJKE STAND.

Stadsdistrict.

Bevallen op Nov.: 13 Doward, Carmen Victorina echtg. v. Stiffer, A. L. V. d; 12 Martina, Maria del Pilar echtg. v. Jansen, A. A. d; Porier, Petra Helena echtg. van Jansen, J. z; Ilaria, Irma Dorothea echtg. v. Frans, E. K. z; 11 Rojas, Gloria Narcisa echtg. v. Sanchez, M. F. z; 13 Helena, Cornelia Magdalena echtg. v. Emerenciana, B. S. z; 12 Martina, Gloria Maria echtg. v. Latina, H. M. d; Ensermo, Rosa Ignacia d; Matrona, Julia Ines echtg. v. Sling, N. O. 2 d; Robles, Emy echtg. v. Janssen, P. z; 14 van de Graaff, Maria Johanna echtg. v. de Haan, D. d; Cardozo, Anecita Maria echtg. v. Hooi, F. B. d; Bexkens, Elisabeth Hermina Hubertina echtg. v. Ehren, A. d; 15 Anthony, Rosa Cruz echtg. v. Eduarda, R. S. z; 13 Francinet, Felisia Cracina d; 16 Ruan, Octavia Victoria Tryphine echtg. v. Levon, S. O. d; Pardo, Elma Antonia Josefa echtg. v. Labordus, J. Z. d; 17 Maduro, Arnolda Eliodora echtg v. d. Rooy, A. R. d; 15 Aibert, Ana Cristina echtg. v. Diaz, O. d; 16 Phillips, Ruth Sylvia echtg v. Haverkamp, J. d; Rademaker, Nora Martina echtg. v. Engelhardt, A. A. z; Beeldstroo, Louise Petronella Frederika echtg. v. Stuger, W. A. z; 17 Popping, Fenna Gesina echtg. v. Berger, F. J. z; Collins, Jodith Getrtrude echtg. v. Daley, Ch. E. N. z; 16 Dijkstra, Cornelia echtg. v. Visser, Jelle d; 12 Heilbron, Georgine Adolphina echtg. v. Wix, Ch. W. z; Anita, Brigida Virginia echtg. v. Boutisma, M. S. r; Schoobaar, Norma Maria echtg. v. Isebia, E. J. d; de Castro, Nicolina Bonifacia d; Leito, Irma Felicia echtg. v. Cijntje, F. R. z; 12 Handley, Miriam Delsina d; 17 Anthony, Martina echtg. v. Noctar, E. M. z; 14 Brito, Elodia Theodora z; 16 Pena, Franciscuita echtg. v. Da Costa Gomez, F. L. d; Hereira, Dalia Rosa d; 14 de Haseth, Norma Elizabeth Eufracia echtg. v. Noya, Ch. O. d; 18 Everts, Elsa Angelica echtg. v. Lopez, C. S. z; 19 van der Ende, Frederika Johanna echtg. v. Leenheer, J. H. J. d; 18 Jansen, Cecilia Ignacia d; 5 Viciosa, Brunilda Maria Haidé echtg. v. Piña, N. A. z; 15 Elizabeth, Florita Estanislao d; 17 Constancia, Marina Marionita echtg. v. Balorian, C. V. z; 19 van Thijs, Getulia Josefa Vitalia echtg. v. Felicia, J. C. z; 16 Gonzalez, Rosa Felicia echtg. v. Hermelijn, J. S. d; 19 Römer, Claverina echtg. v. de Lannoy, O. T. d.

Overleden op Nov.: 13 Valeriano, Pedro Francisco echtg. v. Flek, J. 76 j; Panneflek, Catalina di Sena wed. v. Aitatus, F. S. 65 j; 12 Zefrin, Antonio Pedro echtg. v. Ascension, E. O. wedr. v. Espinoso, D. D. 65 j; Febr. 26 Gervasia, Thomas Obispo echtg. v. Amaica, Rosita Juanita 54 j; Nov. 13 Mc Lood, Josclyne Elisabeth 5 d; 15 Borgschot, Lorencio Sintiago 55 j; 13 Welvaart, Claudio Marcelo 50 j; 11 Meyer, Jeannette Charlotte Leonie wed. v. Fowler, E. E. 64 j; 12 Passer, cCelcecce ETA AAA AA Cleotilde Marcelina echtg. v. Floris, G. M. 78 j; de Lima, Martinus Eloi echtg. v. Jacoba, M. A. 77 j; 13 Maduro, Theodoor echtg. v. der Hansz, M. B. 67 j; Clarke, Glenda Romelia 2 d; 14 Winklaar, Luciano Enrique echtg. v. Wout, Susanna Emilia 39 j; Lucas, Eric Anselmo 6 m.

Ondertrouwd op Nov.: 14 Bourne, Douglas Berenford en Buis, Marianne Carharina; Marson, Charles Joseph en Gumbs, Lillian; Pheilpa, Hilario Ursulario en Dorant, Marianita Sebastiana; 20 Eisden, Francisco Pedro en Rogen, Reinilia Paulina; Hartmann, Charles Justus en Roemer, Leonie Helouise Maria; Roach, Edward Henry en Johnson, Eveline; Martes, Basilio Mauritio en Gonzalez, Genoveva Walker, George Nickliff en Alexander, Lucretta Vivian Ellayne.

Getrouwd op Nov.: 18 Frans, Hubert Simion en Härms, Muriol Theresa; 19 Cijntje, Hosé Maria en Alberto, Agnes Simiona; Emanuelson, Evert Wilfred en Monsanto, Rika Gusta; Djaoen, Christiaan Martis en Jansen, Nicasia; Boutisma, Theofilo en Manuela, Maximiliana; Provacia, Julio Vicente en Blijden, Victoria Virgen; van Buurt, Gerard Wilhelm en Joubert, Rosa Anna; Kalvino, Carl Marie en Croes, Vilma Theresita; Romero, Herman Martalius en Bicentini, Irma Serilia; Winklaar, Alfredo Reginaldo en Kook, Nicolina Henrietta; Martina, Julio Marcelino en Hennegiete, Gloria Juanita; 20 Cannegieter, Martin Luther en Becker, Elvira; Liberia, Pedrito Arcadio en Henriquez, Juliata Petra; Obispo, Luisito Reinardo en Bulbaai, Polita Catharina; Marksman, Cleent Cyprian en Saunlers, Josephint Constancia Eleonor; Shepherd, Arthur Wilbert en Williams, Ann Louisa.

TWEEDE DISTRICT.

Bevallen op Nov: 7 Felipa, Inocente Maria Josefa echtg. v. Martina, J. E. d; 1 Constancia, Marionita Marina z; 3 Geerman, Angelica Maria d; 9 Rögers Julliett Mulbery d; 10 Lodowika, Petra Alcantara echtg. v. Paula, C. A. z; La Croes, Estrella Francisca echtg. v. De Wind, R. O. z; Tromp, Guillermina Escolastica echtg. v. Ostiana, G. J. d; 11 Blancheville, Olga Victoria echtg. v. Martines, A. F. d; 10 Barbara, Maria Agueda ecntg. v. Maduro, M. S. z; Domacassé, Olga Leonor d; 3 Jansen, Misorga Angelica d; 7 Britt, Odulia Lorencia z; 12 Magdalena, Angelina Virginia echtg. v. Angila, E. d; 13 Pieter, Enorita Venancia echtg. v. Dorothea, E. M. d; 12 Nicolaas, Maria Pieternella echtg. v. Felipa, L. d; 10 Damon, Madrona Virgen d; 12 Obispo, Sixta Imelda z; 15 Johanna, Norberta Henrica echtg. v. Obispo, D. M. d.

Ondertrouwd op Nov.: 12 Jonis, Agustin Bautista en Valtrian, Merselita Martina.

Getrouwd op Nov.: 12 Joaquin, Victoriano Arcadio en Dimie, Constancia Carmen.

Overleden op Oct.: 30 Rosalia, Gregoria Nazanceno 70 j; Nov.: 1 Castoria, Theodorus Martis wedn. v. Desbarida, M. L. 90 j; Martina, Isidorus Illarius echtg. v. Carolina, J. S. 83 j; Gerarda, Mercelina wed. v. File, L. C. 73 j; 9 Abath, Carlito